

ÜMİDİNİ KAYBEDEN HERŞEYİNİ KAYBETMİŞTİR

Ümit, belki de hayatımızı, hayallerimizi, yaşama dair inancımızı besleyen en önemli etkendir. O, insanın hayata tutunmasını ve geleceğe daha bir aşk ve şevkle bağlanmasını, karşılaştığı sorunlarla daha fazla güçle mücadele etmesini sağlar. Ümit, korku anında, çıkış yollarının tükendiği zamanda, kişinin kendisini bir hiç olarak gördüğü anda tutunacağı yegâne kulptur. Ümit, akan bir selin akıntısından kurtulmak için bulduğu bir ağaç dalından medet ummak, denizde batmaktan kurtulmak için imdada yetişen cankurtaran olmak, çölde sıcağın altında yolculuk yaparken ufukta bir vaha veya serap görmek gibi bir şeydir. Ümitler, insanın ayakta kalmasını, geleceğe bağlanmasını sağlayan faktörlerdir. Her bir insan, hayatının her anında az veya çok bir takım ümitlerin peşinden hareket etmektedir. Bunu hem kendimizin hem de etrafımızdaki insanların hayatlarında görmek mümkündür.

İnsanların beslediği umutları iki şekilde değerlendirmek gerekir. Birincisi, gerçekleşmesi mümkün olmayanlar, ikincisi, mümkün olabilenlerdir. İnsanın kendi hayatında, yaşadığı çevre, ekonomik seviye ve bilgi birikimi ile elde edebileceği imkânlar vardır. Bunlar elimizde olmasa da, edinilmesi muhtemeldir. Mesela, bir tüccar, bugün küçük bir işletmedir, işini büyütmeyi ümit ederek çalışır, belli bir müddet sonra ümidinin ötesine geçebilir. Biri memurdur, bulunduğu kulvarda yükselebilecek imkânı vardır, sınavlarına girer ve ümidini hayata geçirir. İmkânı muhal olan durumlar da söz konusudur. Her sene yılbaşı geldiğinde “umut dünyası” olarak insanlara anlatılmaya ve etkilemeye çalışılan piyango kendisine bağlanılan ümitlerin gerçekleşme ve bulunduğu konumdan bir üst sınıfa atlama fikrinin sadece ümitte kaldığı bir noktadır.

Ümit etmek sadece oturduğun yerden dilemek ve hayal kurmak anlamına gelmemektedir. Ümitler besleniyorsa, o uğurda çile çekmek, gayret etmek yapılması gerektir. Fakir olan kişi, evinde oturarak zengin olmayı ümit etmesi, onun için sadece düşünmektir. İyi bir meslek edinmek isteyen öğrenci, derslerine çalışmadan en güzel bölümleri ümit etmesi gerçekleşmesi muhtemel bir durum değildir.

Ümitli kişiler, toplumda daha ön planda olan kişilerdir. Geleceğin inşa sürecinde etrafındakileri canlandıran, güç veren şahsiyetlerdir. Geriye dönük bakıldığında, bu millete yön veren şahsiyetlerin hemen hemen hepsi ümidini her daim muhafaza edenlerden oluştuğu tespit edilmektedir. Hayatında önemli başarılarla imza atan

bireyler incelendiğinde, mutlaka onların geleceğe dair güçlü inanç ve ümitlerinin olduğu anlaşılacaktır.

Ümitsiz kişiler, hayatında önemli bir başarıya ulaşamayan bir portre sergilemektedirler. Bunlar hem kendilerinin hem de etrafındakilerin ilerlemesine engel teşkil etmektedirler. Çünkü onları gören, onların emrinde çalışan bireyler, ondan sadece ümitsizliğin telkinini alacaktır. Yapılacak yeni atılım ve projelere karşı engel teşkil edecektir. Dolayısıyla yanındakilere olumsuz bir örnek olacak, onların çalışma, mücadele etme azim ve gayretini zayıflatacaktır. Bu durum, hem yönetici kesiminde hem de normal çalışanlar arasında görülmesi muhtemel hallerdir. Onun için, özellikle amir konumundakilerin ümidini her zaman koruyan kişilerden seçilmesi elzendir. Ümitli bir kişinin, başındaki kurumun çalışması veya atıl halde kalmasında en önemli etken olacağı muhakkaktır.

Günümüzde bireylerin hayata dair çok ümit var olduğunu söylemek mümkün değildir. İçinde bulunduğumuz imkânlarla değil daha fazlasını ister bir konumdayız. Mutlaka her bir birey daha iyi imkânlarda hayatını idame ettirme hakkına sahiptir. Ancak bizler, kendi imkânlarımızın üzerinde bir yaşam tarzıyla hareket etmeye başlarsak bir gün bir yerlerden sıkıntıların ortaya çıkması muhtemeldir. Etrafımızdakilere karşı bulunduğumuzdan daha farklı görünme arzusu bizleri birçok problemin içine çekebilmektedir. Böyle bir durumda olan kişinin hayata dair bir ümidi kalmamaktadır. Her şeyden önce bizler, içinde bulunduğumuz durumu kabul etmekle işe başlamamız gerekmektedir. Benim filan filan şahsiyetlerden ne eksikim var demenin hiçbir anlamı yoktur. İçinde bulunduğumuz imkânların tadını çıkarmak bizi ziyadesiyle mutlu edecektir.

Hayatın her safhasında hem problem hem de imkânlar vardır. Her şeyiyle toz pembe olan bir hayat yoktur. Televizyon, internet ve gazetelerde temayüz eden şahsiyetlerin hayatları tamamen sorunsuz değildir. Her bireyin bizlere yansımayan sıkıntıları hatta dramları bile bulunmaktadır. Dolayısıyla bizler, kendimizi sıkıntıya sokan daha fazlasını isteme, bulunduğumuz konumu beğenmeme yerine, ümitlerimizi kendimizi mutlu edecek seviyede tutmak daha yerinde bir eylem olacaktır.

Bu ülkede yaşayan bireyler olarak hepimiz Müslüman olduğumuza göre Rabbimizin ümidi koruma emrini hayatımızda her daim dikkate almak gerekmektedir. Kur'an-ı Kerim'in birden fazla yerinde ümitsiz olmamanın gerekliliği tenbih edilmektedir.

Eğer inanıyorsanız üstün gelecek sizsiniz, içinde bulunduğunuz sıkıntılardan dolayı üzülmemeyin, gevşemeyin tavsiyesi ümidi korumanın önemini ziyadesiyle salık vermektedir. Bir Müslüman, bu dünyanın geçici ve imtihan hayatı olduğunu bilerek, elinden geleni yaparak, dünyadaki imkânlardan faydalanarak ahiretin de olduğunu düşünerek hareket etmek durumundadır. Bir Müslüman, bu dünyada karşılaştığı problemlerin ilk başta kendisinin yaptığı şeylerden olduğunu düşünecek, eğer bu yönde bir amelini tespit edemezse Rabbinin bir imtihanı olduğunu farz ederek hareket etmelidir. Müslüman, geçici olan bu dünyada yaptıklarıyla ahirette cenneti ümit etmelidir. Cennetteki güzel nimetleri düşünerek sıkıntıların üstesinden gelmelidir.

Allah Rasûlü'nün hayatından yansıyan birçok vakıa onun ümit adına bize ne kadar eşsiz bir örnek olduğunu göstermektedir. Mekke'de dini anlatmaya başladığı ilk günlerde öz amcası ebû leheb'in onun geçtiği yollara diken, sivri taşlar dökmesi ve Allah Rasûlü'nün ayaklarının bundan zarar görmesinden zevk alması, ticaret fuarları düzenlendiğinde insanlara İslâm'ı anlattıktan sonra arkasından gelerek o deli demesi, Müslümanlar bir mahallede hapsedilerek, herhangi bir yiyecek içecek verilmeyip ağaç yaprağı yenilmesi seviyesine gelinmesi, Hudeybiye anlaşmasında anlaşma şartlarını ağır bulan sahabilere kurbanınızı kesin emrini veren Allah Rasûlü'ne karşı ağırdan alınması, Huneyn savaşında bir ara Müslümanların bozguna uğraması karşısında Hz. Peygamber'in tek başına düşmanın üzerine yürümesinde onun bir Müslüman için zorluklar karşısında ne kadar büyük ümit örneği olduğunu göstermektedir.

Ümidi muhafaza etme konusunda âlimlerin güzel sözleri bulunmaktadır. Mevlânâ, güçlük kolaylıkla beraberdir, kendine gel ümidini bırakma. Akıllı insan bilir ki ölümün arkasında bile daha güçlü bir hayat beklemektedir. Halide Edip Adıvar, gece en karanlık ve ebedi görüldüğü zaman gün ışığı en yakındır. Her gecenin bir sabahı vardır. Barbara Stanwick, hep geçmişi yaşayan kişi yavaş yavaş çöker.

Bu dünyada, her birimizin ne kadar yaşayacağı ve nelerle karşılaşacağı bilinmemektedir. Geleceğe dair her birimiz güçlü ümitlerle yaşamımızı sürdürme gayretimizi göstermemiz gerekmektedir. Hayatımızın bazı günlerinde sıkıntı bazı günlerinde mutlulukların olması gayet doğaldır. Bu imtihan atmosferinin bir gereği değil midir? İçinde bulunduğumuz anın müspet yönlerine bakarak, gelecekte de daha iyi imkânları ümit ederek yaşamak en iyi yol olsa gerektir. Unutmayalım ki, karanlığın en kesif olduğu an, aydınlığa en yakın zamandır. Karşılaşılan her bir sıkıntı bir Müslüman olarak bizlerin olgunlaşmasına vesile olmalı, ümidi kaybetmeye değil.

Gönlünde inancı olanın kaybedeceği bir ümidi yoktur. İnancını kaybeden ümidi de dâhil her şeyini kaybetmiştir.